

המסגר אדם פרץ, מתמחה בעבודה בפלדת קורטן.
הוא כל כך אוהב את החומר החלוד והגולמי, עד שבנה
לעצמו בית מגורים מקורטן חלוד.

בית חלוד: בית הקורטן בפתח תקווה

טקסט מוניקה הראל
צילום דודו אזולאי

בעמודים אלה: המטבח וחדר המגורים. כל המטבח עשוי מקורטן וכך גם אלמנטים פנימיים, כמו גרם מדרגות וספרייה. הפנים אוכלס בחומריות רכה יותר, שממשיכה את אותה שפה עיצובית - רצפת במבוק, רהיטי עץ וספת עור חומים.

אדם פרץ (25), מסגר המתמחה בפלדת קורטן, מעיד על עצמו שהוא אוהב לחיות במרחב שלו, מה שנקרא - אוהב SPACE. הוא עבד במפעל ייצור החלונות ופתחים של אביו והתגורר בבית גדול במושב ניצני עוז אצל אמו "אני אוהב להיות לבד, למצוא לעצמי שקט", הוא מספר "כשאמי מכרה את הבית, סידרתי לי ספה ומקלחת במפעל של אבי ועברתי לגור במשרד שבו עבדתי ביום. אהבתי את השקט הזה של המפעל, שם אני יכול לצייר ולשמוע מוסיקה מאוחר בלילה ולצאת ולחזור מתי שאני רוצה".

דבר הוביל לדבר ויום אחד החליט פרץ, אשר בונה מבני קורטן למיטב האדריכלים, לבנות לעצמו שם בית שלם ולהציב אותו בחצר המפעל רחבת הידיים. "קניתי קונטיינר של 12 מ"ר ב-15 אלף שקל והחלטתי שאני הופך אותו לבית שלי, כמו שאני אוהב, ישן ומתקלף", הוא מספר בעניינים נוצצות "ביקשתי מאדריכל עודד רוזנקיאר (שיחד עם אדריכל שחר לולב מחזיקים במשרד SO אדריכלים) שיעזור לי בתכנון הפרקטיקה. שיתרגם את הרגלי החיים שלי לפרקטיקה". האדריכל ביצע את התוכניות ופרץ התחיל לעבוד. "חתכתי לי בקיר הקונטיינר חלון ענק גדול מהמתוכנן, בכדי לעשות סקיילייט. התפרעתי, עשיתי דברים מעבר לתכנון ויצרתי בדיוק את מה שאני אוהב. פתחתי פתחים גדולים יותר ממה שנקבע בתכנית. פתחתי את הסלון הגדול החוצה, לחצר המפעל".

פרץ מודה כי השימוש בפלדה לא תמיד פרקטי "לא הייתי נשען עליה עם החליפה שלי. פלדה חלודה לא מתאימה לטעמו של כל אדם, אלא רק מי שמוכן לוותר על פרקטיות לטובת יופי". לדבריו, רוב הפרויקטים שלו שנופלים, זה תמיד בעטיו של המחיר היקר של הפלדה, הנובע מכך שהטיפול בה מורכב, דורש ריתוך, חיבורים, מרזבים שעוצרים טפטוף ועבודה קשה עם משקלים גדולים. גם הבית שלו, מסתבר, לא היה זול – כל מכלול הבנייה על כל מרכיביה, לבית של 60 מ"ר, הסתכם ב-520 אלף שקל. כך שמחיר המטר לבנייה גבוה ממחיר בנייה רגיל. "המחיר הוא לא היתרון, אלא המראה", אומר פרץ "אפשר להתווכח אם הוא יפה או לא – אבל בית כזה אין בשום מקום, רק לי".

מההתיישנות של הברונזה, מהאבק, הקורוזיה, ההתעסקות והטיפול בתחזוקה שלה", הוא נזכר "המראה של הקורטן כל הזמן משתנה, למרות שהוא צורך אפס תחזוקה. הזמן רק עושה לו טוב". בסטודיו הקטן שהיה לו אז באזור התעשייה תלפיות בירושלים, הוא עשה ניסיונות בשימוש בפלדה. "זה ממש חומר, חומר גולמי, עם סימנים עליו של המכונה, עם החותמות של המפעל", הוא מתאר בעיניים בורקות. האדריכל אילן פיבוקו היה הראשון שהיה לו האומץ להשתמש בפלדה הזו בפרויקט שלו "בפרויקט המגורים בטיילת הרברט סמואל בתל-אביב, בתוך כל הפאר וההדר, הוא לקח את הברזל החלוד הזה ושם אותו בלובי היקרתי".

בעמוד זה: גם חזית הבית שקופה ופתוחה למרחב החיצוני. התחושה הכללית היא של מרחבים פתוחים, קלילים שאינם סוגרים על הדייר.

ושוב דבר הוביל לדבר ופרץ נסחף "הבנתי אז שאני רוצה גם קומה שנייה לבית. היו לי מדרגות פלדה שנעמדו להיזרק לאחר שנעשתה בהן טעות בפרויקט של פיבוקו, השתמשתי בהן ובשאריות שנשארו מפרויקטים אחרים שעבדתי בהם". על בסיס הקונטיינר הוסיף פרץ ויצר בית מורכב, המראה מה אפשר לעשות בפלדת קורטן.

פרץ התאהב בפלדת קורטן בעת שעבד בפרויקטים של מסגרות ויצר פתחים מפרופיל בלגי. "לקוחות הזמינו מסגרות מברונזה, כי אהבו את הצבע השחור יחד עם המזהב, אבל גילינו שהם התאכזבו

תכנון ראשוני:

SO ARCHITECTURE

עיצוב:

אדם פרץ

צלם:

דודו אזולאי

נגרות:

נגריית גלזר

וילונות:

אקספרס וילונות

משטחי שיש:

LYA STONE

רהיטים:

טולמני'ס